

MATTHEÛS

10:1-4

De twaalf apostelen, hun achtergronden en hun bijzondere taak als vertegenwoordigers van Jezus.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/10-1-4

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Discipelen, apostelen en de vier lijsten	5 min	3
2	De eerste vier en Jezus' binnenste kring	4 min	5
3	De tweede groep van vier apostelen	5 min	7
4	De laatste vier, namen en familiebanden	7 min	9
5	Judas Iskariot en de taak van de apostelen	4 min	12
	Om verder te lezen		14

1

Discipelen, apostelen en de vier lijsten

We gaan naar het tiende hoofdstuk van Mattheüs. Daar vinden we een lijst van de twaalf apostelen. Er zijn enkele interessante punten in verband met deze lijst. Daarom zullen we het hebben over de twaalf apostelen, over wie ze waren en wat ons in de Schriften over hen wordt verteld.

In Mattheüs 10, vers 1 tot en met 4, lezen we:

En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven, en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen. De namen nu van de twaalf apostelen zijn deze: de eerste, Simon die Petrus genoemd werd, en Andreas, zijn broer; Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer; Filippus en Bartholomeüs; Thomas en Mattheüs, de tollenaar; Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Lebbeüs, die ook Thaddeüs genoemd werd; Simon Kananites en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft.

MATTHEÛS 10:1-4

We zullen deze lijst van de twaalf bekijken, omdat hij in de verschillende evangeliën en zelfs in het boek Handelingen verschilt, tenminste wat betreft de gekozen aanduidingen voor sommige leden. In die boeken vinden we lijsten van de twaalf apostelen. Ik wil beginnen door erop te wijzen dat er staat:

Toen Jezus zijn twaalf leerlingen bij zich had geroepen, en vervolgens in vers 2:

Dit zijn de namen van de twaalf apostelen.

Je kunt heel duidelijk zien dat Mattheüs in deze context de woorden 'discipelen' en 'apostelen' als synoniemen gebruikt.

Maar we moeten heel duidelijk maken dat Jezus veel meer discipelen had dan apostelen. De apostelen waren twaalf uitgekozen mannen, gekozen uit de grotere categorie die discipelen werd genoemd. Hoewel Mattheüs in dit specifieke geval de termen onderling uitwisselbaar gebruikt wanneer hij over de twaalf spreekt, moeten we het idee vermijden dat Jezus maar twaalf discipelen had. Dat is eenvoudigweg niet waar.

In Lukas 6, vers 12, staat:

Het gebeurde in die dagen dat Hij naar buiten ging, naar de berg, om te bidden; en Hij bleef heel de nacht in gebed tot God. En toen het dag was geworden, riep Hij Zijn discipelen bij Zich en koos er twaalf van hen uit, die Hij ook apostelen noemde:

LUKAS 6:12-13

Vervolgens worden ook hier hun namen gegeven. Dit is Lukas 6, vers 12 en 13. Let erop: Hij riep Zijn discipelen bij Zich, en uit hen koos Hij er twaalf die Hij ook apostelen noemde. De apostelen werden dus discipelen en apostelen genoemd, maar ze werden gekozen uit een veel grotere groep mensen die discipelen waren en zelf geen apostelen waren.

Het woord ‘apostel’ betekent ‘een gezondene’, iemand die wordt uitgezonden, en komt van het Griekse woord apostolos. In Mattheüs 10 lezen we dat Jezus hen daadwerkelijk voor het eerst uitzendt. Hij roept de twaalf bij Zich en geeft hun macht over onreine geesten om die uit te drijven, en om allerlei ziekten te genezen. Later, in vers 5, geeft Hij hun daadwerkelijk instructies. Maar voordat dat gebeurt, lezen we hun namen.

Er staan vier lijsten van de twaalf apostelen in de Schriften. Hier in Mattheüs staat er één. Er staat er ook één in Markus 3, vers 16 tot en met 18. Er staat er één in Lukas, waaruit ik zojuist heb voorgelezen. Lukas 6, vers 14 tot en met 16, geeft een lijst van de twaalf. We hebben dus een lijst in Mattheüs, Markus en Lukas. Johannes geeft ons nergens een lijst van de twaalf, maar het boek Handelingen geeft ons de vierde lijst. Handelingen is natuurlijk geschreven door dezelfde man die Lukas schreef. Lukas schreef Lukas en Handelingen, en in beide boeken gaf hij een lijst van de apostelen.

In Lukas 6 vertelt Lukas ons eenvoudigweg hun namen op het moment dat ze werden uitgekozen om apostelen te zijn. In Handelingen 1, vers 13, noemt Lukas hun namen opnieuw. Maar deze keer beschrijft hij wie zich na de hemelvaart van Jezus in de bovenzaal bevond, in afwachting van de dag van Pinksteren. Hij noemt echter de namen van slechts elf van hen, omdat Judas tegen die tijd dood was en nog niet vervangen was. In Handelingen 1:13 hebben we dus de lijst van elf. Maar het is natuurlijk dezelfde lijst als die in Lukas 6 werd gegeven, behalve dan Judas Iskariot.

2

De eerste vier en Jezus' binnenste kring

Er zijn een aantal dingen die je kunt opmerken wanneer je de verschillende lijsten vergelijkt. Ten eerste komen ze wat betreft de genoemde namen niet volledig met elkaar overeen. In alle vier de lijsten staan op de eerste vier plaatsen Petrus en zijn broer Andreas, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes. Deze vier mannen worden altijd als eersten genoemd, hoewel ze in sommige gevallen in een andere volgorde staan. Mattheüs heeft Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes. Markus heeft Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas. Lukas volgt hetzelfde patroon als Mattheüs en heeft op beide plaatsen waar hij de lijst geeft Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes. Deze vier mannen hoorden dus duidelijk altijd aan het begin van de lijst te staan.

Drie van die vier — Petrus, Jakobus en Johannes — noemen we soms de binnenste kring van Jezus' apostelen. Zij kregen namelijk een bijzondere vertrouwensband met Hem, mochten dicht bij Hem zijn en maakten dingen mee waaraan de anderen niet deelnamen. We zagen bijvoorbeeld dat Jezus het huis van Jaïrus binnenging omdat zijn dochter gestorven was. Voordat Hij het meisje uit de dood opwekte, stuurde Jezus iedereen de kamer uit, behalve de ouders en Petrus, Jakobus en Johannes. Die drie apostelen waren bij Hem. De andere apostelen bleven buiten. Bij een andere gelegenheid ging Jezus een berg op en ontmoette Hij Mozes en Elia. Dat gebeurde op wat wij de berg der verheerlijking noemen. Opnieuw nam Hij deze drie mannen mee, Petrus, Jakobus en Johannes, en niet de anderen. Ten slotte, aan het einde van Jezus' aardse loopbaan, was Hij vóór Zijn arrestatie in de hof van Gethsémané aan het

bidden. Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes, dezelfde drie mannen, met Zich mee de hof in en liet de andere negen verderop achter. Het lijkt dus duidelijk dat deze drie mannen bepaalde gelegenheden kregen om onderwezen te worden en om Jezus dingen te zien doen, die de anderen niet kregen. Daarom worden zij soms de binnenste kring genoemd.

Andreas behoort ook tot de vier, maar Andreas wordt gewoonlijk niet tot de binnenste kring gerekend. We zouden die waarschijnlijk de binnenste driehoek moeten noemen, aangezien er drie mannen in zitten. Andreas was de broer van Petrus, en Andreas kende Jezus in feite eerder dan Petrus Hem kende. Volgens het verhaal in Johannes 1 stelde hij Petrus aan Jezus voor. Maar Andreas werd om de een of andere reden niet tot deze binnenste kring gerekend.

We lezen maar over één gelegenheid waarbij Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas een persoonlijk gesprek met Jezus hadden. Dat staat in Markus 13, waar Jezus de verwoesting van de tempel had voorzien. Deze vier mannen kwamen naar Hem toe en zeiden:

Wanneer zullen deze dingen gebeuren, en aan welk teken kunnen we zien dat ze op het punt staan te gebeuren?

MARKUS 13:4

Daarop sprak Jezus uit wat wij gewoonlijk de rede op de Olijfberg noemen, de rede over oorlogen en geruchten van oorlogen, aardbevingen en hongersnoden op allerlei plaatsen, de gruwel van de verwoesting, en dat alles. Die rede, die te vinden is in Mattheüs 24, Lukas 21 en Markus 13, werd slechts door vier mannen aangehoord: Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas, dezelfde eerste vier mannen die hier worden genoemd. Drie van deze vier waren dus bijzonder bevoorrecht, en alle vier waren erbij betrokken doordat de rede op de Olijfberg persoonlijk tot hen werd gericht.

3

De tweede groep van vier apostelen

Dan waren er de andere acht mannen die apostelen werden genoemd. In alle verslagen, in alle vier de lijsten, staat Filippus op de vijfde plaats. Hoewel de volgorde niet altijd hetzelfde is, vinden we daar Mattheüs de tollenaar, Thomas, die helaas de geschiedenis is ingegaan als de ongelovige Thomas, en Bartholomeüs. Je hebt dus Filippus, Mattheüs, Thomas en Bartholomeüs.

Er moet waarschijnlijk iets over Bartholomeüs worden gezegd, want onder die naam weten we bijna niets over hem. In geen enkele andere passage lezen we dat Jezus iemand riep die Bartholomeüs heette. Aan de andere kant lezen we wel in Johannes 1 dat Jezus, naast Filippus, een man die Nathanaël heette, riep om Hem te volgen. Nathanaël was een vriend van Filippus. Toen Filippus geroepen werd, ging hij zijn vriend Nathanaël halen en bracht hij ook hem bij Jezus. Het lijkt erop dat Nathanaël zich bij de groep aansloot en een van de apostelen werd. Hij wordt ook elders in het Evangelie van Johannes genoemd, maar buiten het Evangelie van Johannes lezen we de naam Nathanaël nooit. Toch wekt wat we in het Evangelie van Johannes over hem lezen beslist de indruk dat hij een van de apostelen was.

Hoe moeten we daarmee omgaan? De meeste geleerden lijken te denken, en ik ben het met hen eens, dat Nathanaël en Bartholomeüs dezelfde persoon zijn. In de andere Evangeliën wordt hij eenvoudigweg Bartholomeüs genoemd en in het Evangelie van Johannes Nathanaël. Dat hoeft niet zo vreemd te zijn, want we weten dat Mattheüs onbetwistbaar onder meer dan één naam bekendstaat. Mattheüs staat ook bekend als Levi, en Petrus stond ook bekend als Simon. Veel van deze mannen hadden meer dan één naam waaronder ze bekendstonden.

De naam Bartholomeüs betekent in het Hebreeuws eenvoudigweg zoon van Ptolemaeus. Het is heel goed mogelijk dat de vader van Nathanaël Ptolemaeus heette en dat hij daarom zoon van Ptolemaeus werd genoemd. Dat is wat Bartholomeüs betekent. Jezus noemde Petrus Simon Bar-Jona, en Bar-Jona betekent zoon van Jona. Hij kon hem dus Bar-Jona noemen, net zoals wij iemand die Johnson heet bij zijn achternaam zouden kunnen noemen. We zouden hem Bill kunnen noemen als dat zijn

voornaam was, en Johnson als dat zijn achternaam was. We kunnen hem met beide namen aanspreken. Zeker als hij Johnson heette omdat zijn vader John heette, zou dat beslist een andere manier zijn om naar hem te verwijzen als degene die de zoon van John is: Johnson. Bartholomeüs betekent zoon van Ptolemaeus en is waarschijnlijk dezelfde man van wie de voornaam Nathanaël was. Ik denk dat de meeste onderzoekers en geleerden van het Nieuwe Testament het daarmee eens zouden zijn.

Zoals ik al zei, was Mattheüs een tollenaar. Eerder in de tekst, in Mattheüs 9, hebben we zijn roeping al bestudeerd, en hij stond ook bekend als Levi. We weten niet zo veel over Filippus, behalve dat Jezus hem in Johannes 1 ontmoette en hem uitnodigde Hem te volgen. Filippus ging zijn vriend Nathanaël halen en bracht ook hem mee, en zo kwamen ze daar samen aan.

Na die vier hebben we nog eens vier. Deze lijsten van de apostelen lijken telkens in drie groepen van vier uiteen te vallen. Want Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes staan altijd op de eerste vier plaatsen. Hoewel je zult merken dat hun namen soms in een andere volgorde staan, staan die vier altijd op de eerste vier plaatsen. Daarna staan Filippus, Bartholomeüs, Thomas en Mattheüs altijd op de volgende vier plaatsen, al verandert hun plaats binnen die vier soms. Filippus staat echter steeds aan het hoofd van die groep. De volgende vier zijn altijd dezelfde mannen, maar soms staan ook zij in een andere volgorde. Ze zijn minder bekend. Het is interessant, want de eerste vier — Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas — zijn het bekendst. Over hen weten we het meest uit de verhalen in de Evangeliën. De volgende vier — Filippus, Bartholomeüs, Mattheüs en Thomas — zijn minder bekend, maar toch weten we het een en ander over hen. Er staan verhalen over hen in de Evangeliën. Maar de laatste groep is, met uitzondering van Judas Iskariot, betrekkelijk onbekend. We weten vrijwel niets over hen: Jakobus van Alfeüs; Lebbeüs, die volgens Mattheüs ook Thaddeüs wordt genoemd; Simon de Kanaäniet, of Kananaïos in het Grieks; en Judas Iskariot.

4

De laatste vier, namen en familiebanden

We weten allemaal wie Judas Iskariot was. Hij is de man die Jezus verried. Maar wie zijn die anderen? Over Jakobus van Alfeüs is niet veel bekend. Zijn naam staat in alle lijsten. De Engelse aanduiding ‘Jakobus van Alfeüs’ kan volgens de spreker betekenen dat hij de zoon of de broer van Alfeüs was; de HSV kiest hier voor ‘Jakobus, de zoon van Alfeüs’.

De volgende man is tamelijk interessant, omdat hij onder drie verschillende namen bekendstaat. Lebbeüs en Thaddeüs zijn de namen die Mattheüs geeft. In Markus wordt hij eenvoudigweg Thaddeüs genoemd, maar in Lukas lijkt diezelfde man in de gebruikte Engelse vertaling ‘Judas van Jakobus’ te worden genoemd. Die formulering kan Judas, de zoon van Jakobus, of Judas, de broer van Jakobus, betekenen; de HSV kiest in Lukas 6:16 voor ‘Judas, de broer van Jakobus’. Omdat er nog een Jakobus in deze lijst staat, Jakobus van Alfeüs, kan deze Judas zijn broer zijn geweest. Hij stond bekend als Judas en werd onderscheiden van Judas Iskariot, want Judas Iskariot was een andere man. Maar deze Judas van Jakobus stond ook bekend als Thaddeüs en als Lebbeüs. We hebben hier dus een man die drie verschillende namen had.

Judas Iskariot staat in alle lijsten, behalve in die in het boek Handelingen, omdat hij tegen die tijd dood was. Hier zijn enkele interessante dingen te zien. Eén daarvan is dat van de twaalf apostelen er kennelijk zes een broer in de groep hadden. Petrus en Andreas waren bijvoorbeeld broers. Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, waren broers. Het lijkt erop dat Jakobus van Alfeüs en Judas van Jakobus misschien ook broers waren. Van de twaalf mannen had dus precies de helft een broer die ook tot de groep behoorde. Ik weet niet wat de onderlinge relaties van de andere zes mannen waren, omdat we te weinig over hen weten.

Iets anders waarop ik wil wijzen, is dat sommigen van hen familie van Jezus waren. Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, waren de zonen van Salome. Door Johannes 19:25 te vergelijken met Mattheüs 27:56 en Markus 15:40 wordt vaak

geconcludeerd dat Salome de zus van de moeder van Jezus was. Als die identificatie juist is, waren Jakobus en Johannes volle neven van Jezus. We weten niet of de anderen familie van Jezus waren. Dat kunnen ze zijn geweest, maar we weten het niet.

Het is ook interessant dat bepaalde namen zo vaak dubbel voorkwamen. Er waren bijvoorbeeld twee mannen die Simon heetten. Er was Simon, die bekendstond als Petrus, en er was Simon, die hier de Kanaäniet wordt genoemd. Wanneer Lukas hem noemt, noemt hij hem echter Simon Zelotes, of Simon de Zeloot. Daar zullen we het zo meteen over hebben, maar er zijn twee mannen die Simon heten in de groep. Er zijn twee mannen die Jakobus heten in de groep. Er is Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Jakobus van Alfeüs, wie hij dan ook geweest mag zijn. En dan zijn er twee mannen die Judas heten in de groep. Er is Judas Iskariot en Judas van Jakobus, die ook bekendstaat als Thaddeüs en Lebbeüs.

In een groep van twaalf mannen heb je er zes die een naam delen met iemand anders in de groep: twee Simons, twee Jakobussen en twee Judassen. En zes van hen — die deels dezelfde zijn als de zes uit die andere categorie — zijn broers van iemand anders in de groep. Dat is nogal merkwaardig. Ik kan niet zeggen dat het betekenisvol is, want ik weet niet of dat zo is. Maar het is een eigenaardigheid van zo'n kleine groep mannen, slechts twaalf, dat ze qua namen en familiebanden zoveel met elkaar gemeen hadden.

Ik noemde Simon de Kanaäniet, zoals sommige vertalingen zeggen, die door Lukas ook Simon Zelotes wordt genoemd. Zelotes betekent 'de zeloot', en de Zeloten waren in feite een politieke partij in Israël. Zij waren de radicaalste politieke partij. Ze vormden de verzetsbeweging tegen de Romeinen. De Romeinen waren het bezettingsleger dat Israël had veroverd en bezet. De beweging van de Zeloten bestond uit volgelingen van een man die Judas de Galileeër heette — niet een van de apostelen, maar een andere Judas. Hij had onderwezen dat het voor Joden onwettig is om belasting te betalen aan een heidense overheerser. Hij zei: 'God is onze Koning, en als wij belasting betalen aan de keizer, ontkennen we daarmee dat God onze Koning is en erkennen we de keizer als onze koning.'

Dit was dus in feite een beweging die zich tegen belastingbetaling verzette, en het ging verder dan belastingverzet. Het kwam zelfs tot gewapende aanvallen op de Romeinen. In sommige opzichten zou je het kunnen vergelijken met de militiebeweging in

Amerika. Ik bedoel niet dat de militiebeweging daadwerkelijk geweld tegen de politie heeft gebruikt. Misschien hebben ze dat wel gedaan en misschien niet. Ik ben niet zo goed op de hoogte van hun activiteiten. Ik zeg alleen dat zij een groep mensen vormen die zich tegen de status quo verzet, gewapend is en bereid is daar iets aan te doen. Zo waren de Zeloten ook.

Jezus Zelf vertoonde niet per se Zelotische neigingen. De Farizeeën vroegen Hem eens:

Zeg ons dan: Wat denkt U? Is het geoorloofd de keizer belasting te betalen of niet?

MATTHEÛS 22:17

De Zeloten zeiden:

Nee, dat is niet zo.

Maar Jezus zei:

Zij zeiden tegen Hem: Van de keizer. Toen zei Hij tegen hen: Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.

MATTHEÛS 22:21

Door dit te zeggen leek Jezus het betalen van belasting aan de keizer goed te keuren. Op dit punt was Hij het dus niet met de Zeloten eens.

Een van Jezus' discipelen was een Zeloot geweest: Simon Zelotes, Simon de Zeloot. Hij had blijkbaar deel uitgemaakt van deze opruiende, radicale groepering of politieke partij in Israël, maar hij was veranderd. In plaats daarvan was hij Jezus gevolgd. Hij was van gedachten veranderd en had zich bij Jezus' beweging aangesloten. Waarom hij dat deed, weten we niet. Misschien zag hij werkelijk in dat zijn vroegere Zelotische neigingen niet juist waren en dat hij zijn leven moest veranderen. Of misschien dacht hij aanvankelijk dat Jezus de leider zou zijn die de Romeinen zou verdrijven. Ik heb redenen om te geloven dat sommige apostelen verwachtten dat dit zou gebeuren. Als Zeloot die ernaar verlangde dat de Romeinen verdreven werden, heeft hij misschien

gedacht: „Hier is de leider achter wie ik mij kan scharen en die de klus zal klaren.” Als dat zo was, moest hij later wel van gedachten veranderen, want Jezus kwam niet om de Romeinen te verdrijven, hoewel veel Joden hoopten dat Hij dat zou doen.

5

Judas Iskariot en de taak van de apostelen

Dit zijn de twaalf mannen. De eerste vier zijn het bekendst: Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas. De tweede groep van vier is daarna het bekendst. Ze zijn niet zo bekend als de eerste vier, maar we weten wel het een en ander over hen. Dat zijn Filippus, Bartholomeüs, Mattheüs en Thomas. Dan zijn de laatste vier het minst bekend van allemaal, met uitzondering van Judas Iskariot. Hij is alleen niet onbekend omdat hij berucht is. Dat zijn Jakobus, de zoon van Alfeüs; Thaddeüs, die ook bekendstaat als Lebbeüs en Judas van Jakobus; Simon de Zeloot; en Judas Iskariot.

Van de twaalf was Judas Iskariot naar het schijnt de enige die geen Galileeër was. Er zijn redenen om te geloven dat alle apostelen van Jezus uit Galilea kwamen, behalve Judas Iskariot. We weten dat hij daar niet vandaan kwam, omdat het woord Iskariot geen naam is. Het betekent ‘uit Kerioth’. Hij kwam dus uit de stad Kerioth. Iskariot betekent Judas uit Kerioth, en Kerioth was een stad in Juda. We weten dus dat Judas uit een stad in Juda kwam. Misschien zouden we dat hoe dan ook al hebben geraden, want zijn naam Judas is eenvoudigweg de Griekse vorm van de naam Juda. Veel Joden vernoemden hun kinderen naar de stamvader van hun stam. Hij stamde uit de stam Juda en werd daarom Judas genoemd, naar hun voorvader Juda.

We hebben dus één discipel die een Judeeër is, uit Juda of Judea. De anderen waren blijkbaar allemaal Galileeërs. Denk aan de dag van Pinksteren, toen deze andere elf allemaal in tongen spraken en de omstanders zeiden:

En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken? En hoe kunnen wij hen dan horen, eenieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn?

HANDELINGEN 2:7-8

Jezus leek elf mannen uit de streek en één buitenstaander uit te kiezen. En die buitenstaander was degene die Hem later verraadde.

Ik wil erop wijzen dat Hij deze mannen met een speciaal doel uitkoos. Hij wees de andere discipelen niet af als discipelen. Hij koos deze mannen voor een missie. Hij koos deze mannen om na Zijn vertrek de leiders van Zijn beweging te worden. Dat is wat zij in het boek Handelingen werden. Zij waren de leiders. Zij waren degenen die de Schrift schreven, enzovoort.

Jezus wist dat Hij zou vertrekken, maar zij wisten dat niet. Zij dachten dat ze onder Hem als Zijn luitenanten zouden dienen wanneer Hij Zijn Koninkrijk op aarde zou vestigen. Maar Hij was van plan hen op te leiden om als het ware Zijn positie over te nemen zodra Hij lichamelijk niet meer op aarde was. Zij zouden Zijn woordvoerders en Zijn vertegenwoordigers zijn. Vandaar het woord apostelen. Dat betekent iemand die officieel wordt uitgezonden als vertegenwoordiger van degene die hem uitzendt. Dat is wat zij zijn, wat zij waren en wat zij altijd zullen zijn.

Zij zijn de twaalf apostelen van het Lam in het boek Openbaring. We lezen dat de fundamenteën van de stad van God bestaan uit twaalf stenen, edelstenen, en dat op elke steen de naam van een van de twaalf apostelen van het Lam staat. Deze mannen hebben voor altijd een hoge rang in het Koninkrijk van God, al is hun rang anders dan de rang die zij aanvankelijk voor ogen hadden. Ze dachten namelijk, zo lijkt het, dat ze zich bij een politieke beweging aansloten, een politieke en religieuze beweging. Maar

het spreekt voor zich dat ze, strikt genomen, geestelijke leiders werden die zich helemaal niet met politiek bezighielden. We zullen nog meer over hen en over het leven van Christus moeten spreken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 10:1-4
- Lukas 6:12-13
- Markus 13:4
- Mattheüs 22:17
- Mattheüs 22:21
- Handelingen 2:7-8

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.